

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου "Καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως ημέρας εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικρής Ασίας από το Τουρκικό Κράτος"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η κατάρρευση των ελληνικών δυνάμεων το 1922 στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, λεηλασίες και προσφυγιά που ακολούθησαν, αποτελούν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικράς Ασίας, που έβαλε τέρμα στην τρισχιλιετή παρουσία του στην πέραν του Αιγαίου Ελλάδα, μια περιοχή όπου αναπτύχθηκε η ωριμότερη φάση του ελληνικού πολιτισμού.

Μια διαδρομή πολιτισμού που ξεκίνησε με τον Όμηρο, τον Ηρόδοτο, το Θαλή, πέρασε στο χριστιανικό ελληνισμό με το Βασίλειο, το Γρηγόριο, τον Ιωάννη και έκλεισε με το Σεφέρη και το Βενέζη. Μια διαδρομή που άντεξε σε Πέρσες, Ρωμαίους, Σελτζούκους και Οθωμανούς, μόνο με ολοκληρωτικό ξεκλήρισμα μπορούσε να διακοπεί και να επιτρέψει τη δημιουργία τουρκικού εθνικού κράτους, σε ένα γεωγραφικό χώρο που μεγαλούργησε η ιδέα του πολυεθνικού κράτους με ελληνική κουλτούρα και συνείδηση, είτε στην εποχή των επίγονων είτε στην εποχή των Ρωμαίων είτε στην εποχή των Βυζαντινών είτε στην εποχή των Οθωμανών.

Την τερατώδη αυτή γερμανική σύλληψη πρώτοι οι Νεότουρκοι ανέλαβαν να κάνουν πράξη. Και κοντά στις βάρβαρες ασιατικές μεθόδους του βίαιου εξισλαμισμού, του γενιτσαρισμού και των κατά τακτά διαστήματα φυλετικών εκκαθαρίσεων ήρθε να προστεθεί η τευτονική ψυχρή μεθοδικότητα με τη λειτουργία των περίφημων ταγμάτων εργασίας. Η διαδρομή Αιγαίο - Πόντος - Αρμενία - Συρία αποτέλεσε την τακτική εκδρομή των παππούδων μας, που οδήγησε στη δραματική μείωση του ανδρικού πληθυσμού. Μέσω των ταγμάτων εργασίας εξοντώθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες σε μια εθνική γενοκτονία εφάμιλλη των Αρμενίων, την ίδια ακριβώς εποχή. Η νίκη του Κεμάλ, που υλοποιεί τις καινοφανείς ιδέες του Παντουρκισμού και την αφομοίωση των εθνοτήτων μέσα στην ιδέα του τουρκισμού, δίνει φτερά τους άτακτους συμμορίτες που επιδίδονται σε μια πρωτοφανούς αγριότητας σφαγή του ελληνικού στοιχείου στη Μικρά Ασία κάτω από το αδιάφορο βλέμμα της "πολιτισμένης Δύσης" και των "συμμάχων" μας.

Και κλείνει ο ιστορικός κύκλος του Ελληνισμού στην περιοχή της Μικράς Ασίας μετά τρεις χιλιάδες χρόνια.

Ενάμισι εκατομμύριο πρόσφυγες μπολιάζουν την páτριά τους με το δυναμισμό και την προοδευτικότητα που κουβαλάνε.

Πεντακόσιες χιλιάδες νεκροί μένουν πίσω, θύματα μιας από τις πιο συστηματικές εκκαθαρίσεις που γνώρισε η παγκόσμια ιστορία.

Εκατοντάδες χιλιάδες, είτε με τη βία είτε για να διασωθούν, τουρκεύουν στις δύσκολες ημέρες δημιουργώντας το υπαρκτό σήμερα στην Τουρκία κομμάτι των με ελληνική συνείδηση "κρυπτοχριστιανών".

Αυτό το κομμάτι της ιστορίας μας, σημαντικό όσο λίγα, υπάρχει μια τάση να υποβαθμίζεται, λες και δημιουργεί ενοχές. Η ραχοκοκαλιά του ελληνικού πολιτισμού εξαφανίζεται μαζί με τις παραδόσεις και μια τρισχιλιετή καρποφόρα ελληνική παρουσία,

χωρίς καμία προσπάθεια να διασωθεί. Η ελληνική ιστορία κινδυνεύει να διασωθεί ανάπηρη, χωρίς την οικουμενική διάσταση της, που είναι η αποθέωση του ελληνικού πνεύματος, και μόνο η δραστηριότητα μερικών προσφυγικών σωματείων προσπαθεί απεγνωσμένα να κρατήσει άσβεστη τη μνήμη. Και μνήμη δεν σημαίνει αλτρωτισμό, αλλά πάνω από όλα σημαίνει σεβασμό στα πάτρια, στην ιστορική αλήθεια και τις παραδόσεις μας που είναι όχι μόνο ελληνική κληρονομιά, αλλά κληρονομιά του παγκοσμίου πνεύματος.

Για να υπάρξει σεβασμός στην ιστορική μνήμη.

Για να καταδικαστούν οι ευρωπαϊκής έμπνευσης και τουρκικής εκτέλεσης θηριωδίες που καθιέρωσαν στον αιώνα μας τη λογική των εθνικών εκκαθαρίσεων, που παρά τα όσα θα πίστευε κανείς την είδαμε να ξαναζωντανεύει στις μέρες μας.

Για να απαξιωθούν για το μέλλον τέτοιες πολιτικές.

Για να σωθεί η μνήμη των αδελφών μας που αποτέλεσαν θύματα της τουρκικής θηριωδίας.

Είναι ανάγκη να καθιερωθεί μια μέρα μνήμης αυτής της γενοκτονίας για να μνημονεύουμε τα θύματα, για να προνοούμε για το μέλλον, για να νοιαστούμε για αυτή την τεράστια εθνική και πολιτιστική παρακαταθήκη, που τείνει να χαθεί στο βωμό των πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Γι' αυτό προτείνουμε να ψηφιστεί η πρόταση νόμου που καταθέτουμε, με πρώτο άρθρο την καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως ημέρας εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και με άρθρο δεύτερο την εξουσιοδότηση να ρυθμιστούν οι λεπτομέρειες των εκδηλώσεων με προεδρικό διάταγμα.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως ημέρας εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος

Άρθρο πρώτο

Ορίζεται η 14η Σεπτεμβρίου κάθε έτους ως ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος.

Άρθρο δεύτερο

Ο χαρακτήρας, το περιεχόμενο, ο φορέας και ο τρόπος οργάνωσης των εκδηλώσεων εθνικής μνήμης καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη της Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 12 Μαΐου 1997

Οι προτείνοντες Βουλευτές

Χαραλάμπους Γιάννης

Διαμαντίδης Γιάννης

Καυής Γιάννης